

ת"פ 55466/08/16 - מדינת ישראל נגד אברהם אבו לבאד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 55466-08-16 מדינת ישראל נ' אבו לבאד(עציר)

בפני כבוד השופט אליהו ביתן

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: אברהם אבו לבאד

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שעיקריהן הם כדלהלן-

הנאשם תושב עזה ובמועדים הרלבנטיים לכתב האישום הוא החזיק באישור כניסה לישראל לצרכי מסחר.

בישראל, ארגון החמאס הוא ארגון טרוריסטי והתאחדות בלתי מותרת.

בין הנאשם לבין מג'די נעסאן, שהינו פעיל חמאס (להלן: "מג'די"), קיימת היכרות מוקדמת מזה כמה שנים. ביום 06.08.16, נפגש הנאשם בביתו ברצועת עזה עם מג'די, ומג'די הציע לו להעביר כרטיסי אשראי מעזה לרמאללה עבור אסירי חמאס. הנאשם נענה להצעה אף שחשד כי מדובר בכספי חמאס.

הנאשם קיבל ממג'די 4 כרטיסי אשראי (להלן: "הכרטיסים") תוך שמג'די מציין כי בכוונתו לשים 1,000 דולר בכרטיס, דמי קנטינה לאסירים. ביום 07.08.16 יצא הנאשם מעזה דרך מעבר גבול ארז ונכנס לישראל כשברשותו הכרטיסים. במהלך היום, עת שהה בישראל לצרכי עבודה, הנאשם שוחח עם האחר אליו אמור היה להעביר את הכרטיסים ושאל אותו אם הוא יוכל להגיע אליו לרמאללה וללון אצלו, כי מעבר הגבול נסגר בשעות הערב. הנאשם נענה בשלילה, והוא הודיע לאחר כי ישוב לביתו בעזה וימסור לו את הכרטיסים במועד אחר. הנאשם נעצר במעבר הגבול ארז כשהכרטיסים ברשותו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, לפי סעיף 185(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 ובעבירה של נסיון לפעולה אסורה ברכוש טרור, לפי סעיף 9(א) לחוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, קנס ומאסר על תנאי.

4. ב"כ התביעה טענה כי הסדר הטיעון בין הצדדים מגלם בתוכו את מכלול השיקולים ובכללם היעדר עבר פלילי וחסכון בזמן שיפוט, ועתרה לאמצו. לעניין הקנס, טענה, כי יש להשית על הנאשם קנס משמעותי לצורך הרתעת היחיד והרבים. הדגישה כי הנאשם ניצל את אישור הכניסה לישראל שהיה לו לצורך מתן שירות לארגון טרור, והוסיפה כי לעמדת התביעה יש להטיל קנס שיעמוד לפחות על גובה סכום הכסף שהנאשם ביקש להעביר. הפנתה לפסיקה.
5. באת כוח הנאשם ביקשה לכבד את הסדר הטיעון. טענה, כי הנאשם אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי. הוא מפרנס את משפחתו ועליו גם לדאוג לבנו החולה בן ה-4.5. הוסיפה כי גם הנאשם סובל מבעיות בריאות. הוא עבר שני ניתוחים של פריצות דיסק והוא סובל מאפילפסיה. בנוסף, הוא סובל מבעיות בפרוסטטה. עוד ציינה, כי מטרת העברת הכספים היתה חוקית. אסירים בטחוניים רשאים לרכוש בקנטינה, אך חל איסור להעביר אליהם כספים מרצועת עזה. הנאשם לא ביצע את המעשים ממניע אידיאולוגי ולא קיבל תמורה כלשהי. לעניין הקנס, ציינה, כי בבתי משפט צבאיים סכום הקנס עומד על כחמישים מהסכום שהועבר, והוסיפה כי כעת הנאשם לא יוכל עוד לקבל אישורי כניסה לישראל ופרנסתו תיפגע.
6. הנאשם סיפר כי הוא עצור מחדש אוגוסט 2016. אמר כי לא היתה לו כוונה לפגוע. הוסיף כי הוא אב ל 7 ילדים, הגדול בן 22 והקטן בן 4. הוסיף כי בנו הקטן חולה וגם הוא אינו אדם בריא. שיתף כי המעצר קשה ביותר וכי יש לו חובות גדולים.
7. בהתחשב במעשה הנאשם; בעבירות בהן הורשע; בעובדה שהנאשם תושב עזה וביחסי הגומלין המורכבים בין תושבי עזה לשלטון החמאס שם; בנתוני הנאשם ונסיבותיו; בהעדר עבר פלילי; ובהתחשב בכללים הנוהגים בהקשר לכיבוד הסדרי טיעון, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון.
8. באשר לקנס, התביעה הפנתה לע"פ 3827/06 פלוני נ' **מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 27.3.07) וביקשה ללמוד ממנו לעניינו. יצוין, כי מעשי הנאשם שם חמורים לאין ערוך ממעשה הנאשם כאן; סכומי הכסף שם, שהועברו בפועל, גבוהים עשרות מונים מהסכום כאן; והנאשם שם קיבל תמורה כספית על כל העברת כספים שביצע; ובכל זאת בית המשפט לא הטיל על הנאשם שם קנס.
9. קנס הוא מרכיב אפשרי בענישה. הקביעה אם להטיל אותו ובאיזה סכום, מושפעת מנתונים שונים. בסופו של דבר, השאיפה היא שהעונש בכללו יהלום את מעשה הנאשם בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם, ואין לראות בקנס כמרכיב העומד בפני עצמו.
10. כאן, עונש המאסר שיוטל על הנאשם הוא לתקופה משמעותית והוא מגלם בתוכו, מעבר לעונש שבעצם שלילת החירות, גם פגיעה כלכלית ממשית.

בנסיבות הענין ובהתחשב בסכום הכסף שאמור היה להיות בכרטיסים - שלא נטען מפורשות כי הוא אכן היה בהם; בכך שהכרטיסים נתפסו ולא הועברו ליעדם; בעובדה שככל הנראה הנאשם יאבד את האפשרות לקבל אישור כניסה לישראל לצרכי מסחר ועבודה; ובמצבו הבריאותי והמשפחתי של הנאשם; החלטתי להימנע מלהטיל על הנאשם קנס.

11. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת פשע נגד בטחון המדינה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' שבט תשע"ז, 06 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.